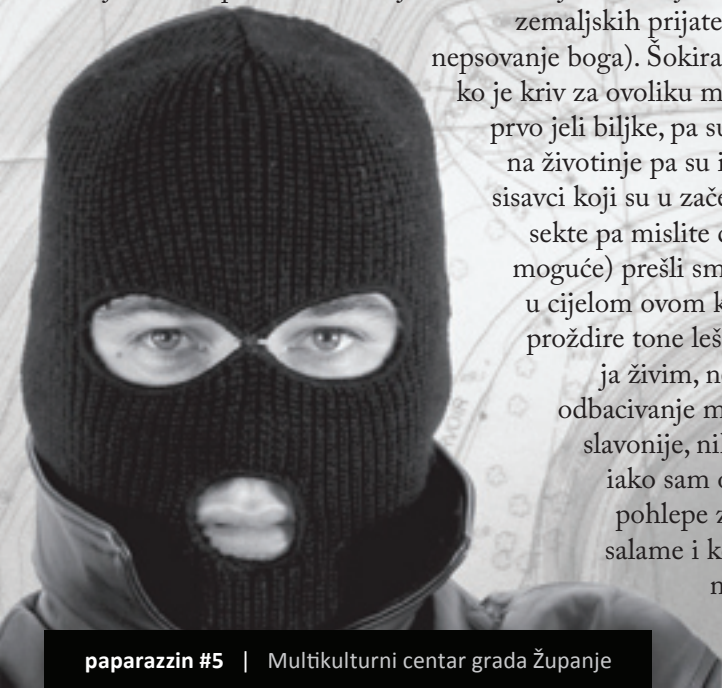

Živimo u zajebanim vremenima. Projekcija kojoj sam prisustvovao večeras svjedoči najbolje o tome. Održan je koncert klasične glazbe, prigodne za ovu vrstu projekcija. Tužne i melankolične melodije su odrazile sam stav udruge prema nasilju prema životinjama, a i prema ljudima čija svijest ne seže dalje od tanjura punog životinjskih organa. Udruga nam je predstavila svoj asortiman vegetarijanske kuhinje (koja i nije tako strašna) a i doveli su svoje prijatelje glazbenike da nam odsviraju ponešto. Gostovali su na flauti Ana Kralj i na gitari Robert Međugorac. Svirka je bila odrađena pred desetak ljudi kao i sama projekcija filma (Hvala Županjo). Ovo je samo potvrdilo ono što davno znam. Ja, i moji preci ne znamo za drugo (jer nas drugo i ne zanima) nego nađi, ubij, ispeci i pojedj. Film koji su nam došli predstaviti ljudi iz udruge Prijatelji Životinja - "Zemljani" ne da je bio šokantan nego sam ja, čovjek koji je zajedno sa ostatkom istočnoslavonske ekipe mislio da nam u životu trebaju jedino nož i glockna za preživljavanje, pomislio i promislio o genocidu koji se vrši nad životinjama. U našem slučaju čitaj: svinjama. Da ne serem puno o tome kako tuljane, pande i kitove treba ostavit na životu, jer sam njih vidio samo na teveu, i svinje bi mogli poštedit tu i tamo. Ovaj film je brutalniji od Cannibal Holocausta tog i tog redatelja, i istinitiji od svake izdrkotine Michaela Moorea., Ljudi iz te udruge su nam cijelo vrijeme ukazivali na to da kobasica, kulenje i čvarci pridonose nasilju nad životinjama u svijetu i da bi naša apstinencija od konzumiranja naših

zemaljskih prijatelja uvelike pridonijela miru u svijetu (kao i moje nepsovanje boga). Šokiran viđenim u ovome dokumentarcu pitao sam se, ko je kriv za ovoliku mržnju? Ko je sve prvi započeo? Ljudi su naravno prvo jeli biljke, pa su s vremenom skužili da su inferiorniji u odnosu na životinje pa su ih s vremenom pronalazili, ubijali i jeli. Iako smo sisavci koji su u začetku bili biljožderi (naravno ako niste član neke sekte pa mislite da su žene ponikle iz adamova rebra, onda je sve moguće) prešli smo na crveno, krvavo meso. E, sad, glavno pitanje u cijelom ovom kaosu ljudske vrste koja neobuzdanom požudom proždire tone leševa dnevno, kako tome stati na kraj? Ovdje gdje ja živim, nemoguće. Ja osobno se nisam odlučio na totalno odbacivanje mesa kao osnovnog prehrambenog artikla istočne slavonije, nikako... smanjio jesam nakon tog dokumentarca, iako sam o uništavanju životinja za zadovoljavanje ljudske pohlepe znao sve, došlo i meni iz dupeta u glavu, dvije tri salame i kobase mjesečno će ostavit barem jedno živo biće na životu barem mjesec dana. Od ovih šokantnih podataka nema bježanja, i neće se puno toga

promjeniti vašom apstinencijom od mesa i ljudi će reći pa koji onda kurac da se ja bacam u vegetarijance... ne znam ni sam... Kad sam starcima rekao da ove godine ne želim svinjokolju, rekli su ok, da bi me nakon pola sata nazvali i pitali jel imam kakvih problema? Nemam, što se tiče svinjokolje, ako ste to mislili. To se u slavonskoj nikada neće iskorijeniti, ušli mi u EU ili ne. Volio ja to ili ne. Znači odobravanje mase i hvaljenje samog egzekutora zbog dobro obavljenog posla. Znači svinja je omamljena, još uvijek živa. Tada dolazi vrsni znalac svinjske anatomije koji vještim potezom nožem i spretnim potezom kažiprstom, gurajući ga živoj svinji u grlo prekida dušnik, a tako i život ove jadne životinje. Kod mene se već godinama dovoze već usmrćene svinje u dvorište i onda tulum. Kasapimo komad po komad ovih nedužnih životinja, pekuć ih, meljuć ih, soleć, bibereć, sušeć ih. Kasnije likujemo nad njihovim leševima, dokazivajuć jedni drugima čija je kobasica slanija, ljuća ili čija ima bolju boju. Ne planiram nikom srat što jede meso, ali da treba smanjit iskorištavanje životinja u prehrambene svrhe, to je sigurno. Koliko god je to moguće. Još kad se uzme u obzir da je povrće kud i kamo zdravije... Zato, kad me vidite za roštiljem, slobodno mi se naserite jer me sramota i stid što jedem leševu. Film je u cijelosti odvratan za gledanje i od desetak ljudi koji su bili na projekciji, par njih je nakratko napuštalo dvoranu ne vjerujući što se sve može vidjeti na filmu. U nekim kretnim zemljama film je čak i zabranjen. Film je podijeljen u nekoliko poglavlja, i svako poglavlje je strašno. Ima tu i iskorištavanja životinja u znanstvene svrhe i cirkusa i modnih detalja sa očima. Ali dio o prehrani nam je nekako najbliži. Sve viđeno u filmu nas čini predatorima u svijetu gdje bijes, mržnja i pohlepa ne poznaju granice, a mi se, svaki jebeni pojedinac, svrstavamo u sam vrh „elite“ koja čini savršeno oružje za uništenje ovog planeta. Kad nestane životinja, čije meso je onda na jelovniku....

napisao: **deadcitycyclo**

“ Sve dok ljudi budu ubijali životinje, ubijati će i jedni druge. Uistinu, onaj koji sije sjeme smrti i boli ne može požnjati sreću i ljubav. Ako tvrdite da ste po prirodi stvari određeni za mesnu vrstu ishrane, onda prvo osobno ubijte ono što želite jesti. Međutim, učinite to vlastitim rukama, bez pomoći mesarske sjekire, noža ili bilo kakvog oružja. Zar da čovjek mojega uma jede leševu? “

Pitagora (580. do 500. pr.n.e., grčki filozof i matematičar)